

Проведено аналіз основних чинників, що обумовлюють занепад галузі, визначені стратегічні цілі її подальшого розвитку.

Поголів'я коней в Україні протягом останніх 6-х років скоротилось майже на 178,2 тис. голів. Якщо на початок 2006 року коней було 554,8 тис. голів, то у 2013 році їх налічувалось всього 376,6 тис. голів. Зниження поголів'я коней за цей період відбувалося як в сільськогосподарських підприємствах (на 65,6 тисячі голів), так і в господарствах населення (на 112,6 тисячі голів).

Кінні заводи, в яких зосереджено найбільш цінний генофонд племінних коней, несуть великі збитки від ведення галузі конярства. Поголів'я коней щорічно зменшується. На 01.01.2013 року поголів'я племінних коней становило 4200 голів, що на 3050 голів менше від 2006 року.

Продаж коней здійснюється переважно за прямими зв'язками або через посередників за цінами, які переважно не гарантують окупність витрат. У таких умовах значно втрачають рейтинг коні вітчизняної селекції.

Головними причинами такої негативної тенденції є різке зниження попиту на племінну продукцію конярства, висока собівартість вирощування молодняку коней, це призвело до зниження комерційного інтересу як покупців племінних коней, так і інвесторів.

Спад діяльності головних іподромів України, відсутність регіональних іподромів не дозволяють повністю випробовувати племінний молодняк призових порід, що, в свою чергу, зумовлює скорочення поголів'я.

Збереження поголів'я тварин можливе лише за умови державних дотацій на його утримання та заборони знищення цінного вітчизняного генофонду.

Стратегічними цілями розвитку галузі конярства на період до 2020 року визначені наступні: збільшення якісного поголів'я племінних коней заводських та локальних порід; підвищення рівня племінного обліку шляхом запровадження інформаційних технологій, обов'язкова генетична експертиза усіх племінних коней, ідентифікація та паспортизація усього поголів'я коней; визначення генофондного ядра, що підлягає збереженню та особливому племінному контролю; вірогідна оцінка генетичного потенціалу коней шляхом запровадження планових випробувань ремонтного молодняку; контроль стану кормової бази, аналіз кормових ресурсів, розробка інноваційних видів кормів; запровадження заходів популяризації вітчизняної продукції кіннозаводства: виводок-експертиз, виставок та аукціонів, регіональних кінноспортивних змагань тощо; розвиток дозвільно-оздоровчого конярства: кінний туризм, дитячий кінний спорт, кінні пробіги, іпотерапія, кумисовиробництво та інших перспективних сфер коневикористання; залучення Федерації кінного спорту України та кінноспортивних організацій до менеджменту вітчизняної продукції кіннозаводства.

УДК 636.2.612.637.123.05

ПАЦЕЛЯ О.А., канд. с.-г. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯКОСТІ МОЛОЗИВА ВІД ІНТЕНСИВНОСТІ ЙОГО ВИВЕДЕННЯ ІЗ ВИМЕНІ

За літературними даними, молозиво - це секрет молочної залози, який утворюється на передодні пологів корів і в перші 5-7 днів лактації. Від молока молозиво відрізняється високим вмістом мінералів (натрій; залізо; хлориди), вітамінів (А; В₂) та білків. Серед білків молозива важливу роль відіграють імуноглобуліни, які безпосередньо всмоктуються в кишково-шлунковому тракту новонароджених телят, забезпечуючи колостральний імунітет.

Невчасність видоювання і випоювання теляті першого молозива негативно впливає на стан здоров'я приплоду, оскільки має нижчу якість від молозива, яке отримане зразу після пологів.

Період зміни якості молозива від моменту отелення у корів різний, переконливих даних щодо цього питання в літературних джерелах нами не знайдено.

Тваринники сільськогосподарських підприємств зацікавлені мати корів, здатних тривалий час після отелу забезпечувати неспецифічну резистентність організму новонароджених, які дають які-

сне молозиво. На сьогодні питання з визначення корів, котрі найдовше утримують на високому рівні якість молозива, залишається дискусійним.

Мета дослідження - вивчити зміни якості молозива залежно від інтенсивності його виведення із вимені корови.

Експериментальна робота виконувалась на базі молочної ферми ТОВ «Матюші» на 2 групах корів-породіль (по 15 голів у кожній) української чорно-рябої молочної породи, які були аналогами у походженні за батьком, віком, часом отелення, живою масою та кількістю лактацій, але різнилися за інтенсивністю виведення молозива із вимені породіллі.

Перед отеленням годували тварин обох груп ідентично, за раціонами для сухостійних корів, утримували їх безприв'язно на вигульно-годівельних майданчиках, за 5 днів до пологів тварин переводили на прив'язне утримання у родильне відділення. Після отелу і першого випоювання телят молозивом на підсосі під коровою, новотільних тварин починали доїти на доїльній установці із застосуванням доїльних відер.

У зв'язку з тим, що у перші 3 доїння молозиво є найбільш цінним для телят, як імунопротектор, ми вимушені були відбирати молозиво на 2-гу добу після отелу. Матеріалом для досліджень слугувало молозиво 5-го доїння після пологів. У це доїння також визначали інтенсивність виведення молозива із вимені корови-породіллі. Прилади, які ми мали у наявності, які застосовують для визначення інтенсивності молоковиведення, були не пристосовані для визначення інтенсивності виведення молозива, тому ми визначали середню інтенсивність виведення молозива поділом маси видоєного молозива за все доїння (кг), на тривалість доїння (хв).

Після відбору середніх проб молозива визначали основні показники його якості: густину ареометром; кислотність за Тернером; вміст жиру за Гербером; вміст білка на приладі АБМ-1 та формольним методом; імуноглобулін – на КФК-2.

Дослідженнями встановлено, що корови 1 групи які мали середню інтенсивність виведення молозива із вимені - $0,92 \pm 0,27$ кг/хв. мали вищу густину на 14% та вміст імуноглобулінів на 23% у порівнянні з коровами 2 групи, котрі мали середню інтенсивність видоювання молозива на рівні $1,38 \pm 0,49$ кг/хв.

Встановлено, що корови з високою інтенсивністю виведення молозива на 2-гу добу після отелення мали гірші показники якості молозива у порівнянні з тваринами, які мали низьку здатність виведення із вимені молозива. Отже, у корів, які мають високі показники інтенсивності виведення молозива, необхідно його якнайскоріше видоювати і випоювати новонародженим, бо у цих корів якість молозива швидше втрачається з часом від моменту отелення порівняно з тваринами 1 групи.

У корів з високою інтенсивністю виведення молозива спостерігається висока швидкість зниження його якості у порівнянні з тваринами, котрі мають низьку інтенсивність виведення цього секрету з вимені корови.

УДК 636.2.085.55:612.015.1:[636.2.082.453.52]

КОБЕРСЬКА В.А., аспірантка

ЦЕХМІСТРЕНКО С.І., д-р с.-г. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

Svetlana.Tsehmistrenko@gmail.com

ВПЛИВ L-КАРНІТИНУ НА ПРОЦЕСИ ПЕРОКСИДНОГО ОКИСНЕННЯ ЛІПІДІВ У СПЕРМІ БУГАЇВ-ПЛІДНИКІВ

Стратегічним напрямом у розвитку сільського господарства є підвищення продуктивності тваринництва, збільшення поголів'я великої рогатої худоби за рахунок підвищення відтворної здатності бугаїв-плідників.

Однією із причин зниження відтворювальної функції бугаїв-плідників є порушення обміну речовин, серед яких особливе місце займає вільнорадикальна патологія, що характеризується надлишковим накопиченням в організмі токсичних продуктів пероксидного окиснення ліпідів, які